

[Niels Anker Kofoed]

ny praksis, jeg vil advare meget kraftigt imod, for efter min opfattelse skal man passe på, hvad der er den lovgivende og den udøvende myndighed. Det er ministeren, der har ansvar for lovforslagene, og de må være færdigbehandlede fra regeringsside, inden de kommer i Folketinget. Folketinget har ansvaret for lovgivningen herfra, og så kan organisationerne henvende sig i form af samråd og deputationer, men jeg synes, det er meget betænkeligt, at man samtidig lægger forslagene ud til høring hos organisationerne. Det er i hvert fald en skik, som jeg vil advare meget kraftigt imod, for hvem har ansvaret? Ministeren har et formelt ansvar, men udvalget påtager sig et ansvar, som det ikke er berettiget til at påtage sig. Jeg vil gå stærkt imod den slags procedurer, som ikke er fornuftige.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Lad mig sige det på den måde, at jeg måske i første omgang kan trøste hr. Niels Anker Kofoed med, at det ikke er nogen ny praksis; det er en praksis, som den tidligere VK-regering gentagne gange har fulgt. Jeg kan nævne kreditaftaleloven, og jeg kan nævne mange andre lovgivningsområder, hvor man rent faktisk har gjort det samme.

Men i modsætning til tidligere lovforslag, der har ligget her i salen fra den tidligere VK-regering, set i relation til dette forslag, skal man lige erindre sig, at der på baggrund af den debat, der var i sidste samling om det samme emne, blev givet et tilsagn om, at umiddelbart efter at Børge Dahl-udvalget, som er baggrunden for dette lovforslag, fremkom med deres betænkning, skulle den tidligere VK-regering komme med et lovforslag. Dette løfte har man fra Socialdemokratiets side naturligvis også været interesseret i at opfylde, og derfor får man en parallel procedure, hvor høringsproceduren kører, samtidig med at lovforslaget bliver førstebehandlet. Men det er som sagt ikke nogen ny praksis; forskellen er bare her, at det rent faktisk er for at opfylde et løfte, som den tidligere industriminister også har indgået, og som jeg synes det er rigtigt at opfylde.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Ja, så beklager jeg meget, at jeg ikke har været opmærksom, for dette, at den tidligere regering har gjort det samme, gør ikke proceduren bedre. Jeg vil advare stærkt imod det og håber, det er sidste gang, man laver den slags efter min mening ubehagelige og ufornuftige procedurer.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan for så vidt godt være enig med hr. Niels Anker Kofoed i, at det er bedst, når vi har høringsproceduren forud for, at et lovforslag bliver fremsat. Det er netop grunden til, jeg nævner kreditaftaleloven som et godt eksempel på, at der heller ikke i det tilfælde var foretaget en høringsprocedure inden fremsættelsen. Det resulterede rent faktisk i, at der fra regeringens side kom nogle og halvtreds ændringsforslag, fordi teknikken ikke var i orden, sagde man dengang, til det lovforslag, og alene sådan noget kunne man således have undgået. Her ligger der altså en betænkning med et udspil, som rent faktisk stort set til punkt og prikke er fulgt, og derfor mener jeg, det er en rimelig procedure i den her sammenhæng. Men jeg er enig principielt; så kunne vi have undgået en bunke af de fejltagelser, vi har været udsat for under den tidligere VK-regering.

Pia Larsen (V):

Dette lovforslag er blevet til på grundlag af et langvarigt udvalgsarbejde med repræsentanter for bl.a. Dansk Ejendomsmæglerforening, Advokatrådet, Assurandør-Societetet, Finansrådet, Realkreditrådet, Forbrugerrådet og Forbrugerstyrelsen, Konkurrencerådet og Parcelhusejernes Organisation.

Denne meget brede sammensætning af udvalget skulle gerne borge for, at der i den betænkning, som har dannet baggrund for lovforslaget, er tale om en så fin afbalancering af berørte samfundsgruppers interesser, at det ville være urimeligt ikke at godkende lovforslaget i sin substans, og det gør Venstre da også.

Umiddelbart virker det, som om der i lovforslagets udformning tages mest hensyn til forbrugernes interesser, men nu er det jo også forbrugerne, som er mest afhængige af, at en ejendomshandel foregår på betryggende og gennemskuelig måde, taget i betragtning at de fær-